*І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА · SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 93. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го ТРАВНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 18, 1972 No. 93. VOL. LXXIX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Середа, 17 травня 1972

НАУКОВЦІ В ПАСАДІНІ, КАЛІФОРНІЯ, встановили, на основі вивчення фотознімків „Марінера 9", що на південному полюсі плянети Марс є лід, широчиною в 200 миль. Крім того, вони виявили іншу полосу, подібну до льоду, в 2 000 миль широчиною. Лід той — не звичайна замезла вода, а замерзлий розчин вуглецю й ін. елементів, який випаровується під час літа і замерзає взимку. Таким чином, встановлено, що на Марсі є два види криги: звичайний лід, як і на землі, і „сухий лід" з вуглецю.

70 000 ЛЮДЕЙ БРАЛИ УЧАСТЬ У НЮ ЙОРКУ в параді, присвяченій „Дневі незалежности Ізраїлю". Такі паради відбуваються щороку, і це вже 24-ий раз. Групи арабів намагались зірвати демонстрацію, зчинилась бійка, але поліція розборонила ті групи, а чотирьох осіб заарештувала за порушення спокою.

ОБ'ЄДНАННЯ МЕХІКАНСЬКИХ НАУКОВЦІВ звернулося до уряду Мехіко, щоб він заборонив вивозити археологічні й мистецькі скарби з тієї південноамериканської країни за кордон, а також сконфіскував приватні колекції. Уряд проведе реєстрацію всіх приватних колекцій, але не буде їх конфіскувати, бо немає закону, який забороняв би займатись колекціонерством. Поліція посилила боротьбу з контрабандистами, котрі перепачковують історичні скарби поза Мехіко. За останні півроку поліція відібрала понад 100 тисяч таких об'єктів, між ними й „колону Майя", вартістю в 80 000 долярів.

ПРЕЗИДЕНТ РИЧАРД НІКСОН ЗАЯВИВ, що буде вироблене нове законодавство і вжиті нові заходи, щоб краще забезпечувати поліцаїв від нападів і вбивств. Родини вбитих поліцаїв будуть одержувати більшу допомогу.

ПОЛІЦІЯ ЗААРЕШТУВАЛА 11 ОСІБ У ГАРЛЕМІ, районі Ню Йорку, які займались торгівлею наркотиками. Їхні річні „обороти" становили майже 50 мільйонів долярів. На чолі бандитської зграї стояв власник трьох харчових магазинів Пауелл, який знахабнів до того, що вільно продавав „героїну" й ін. наркотики у своїх крамницях. Щоб вистежити торгівців, поліція скерувала своїх переодягнених службовців до тих крамниць.

12 ПАСАЖИРІВ І ШОФЕРИ ОБОХ АВТОМАШИН загинули від зудару автобусу „Грейгавнд" з вантажним автом у горах стейту Теннесі. Інші 15 пасажирів були поранені, деякі з них дуже важко. Катастрофа сталася на мокрому від дощу шляху, в далеких горах, і допомога прибула туди тільки через півгодини.

ДО ПАРИЖУ ПРИБУЛИ королева Єлисавета II і її чоловік князь Единбурзький із офіційними 5-тиденними відвідинами. Та візита має маніфестувати назверх покращані британсько - французькі взаємини у зв'язку з приступленням Британії до Европейської Економічної Спільноти.

ПІВНІЧНА ІРЛЯНДІЯ ПЕРЕЖИЛА дуже сумний кінець тижня: згинуло в ньому 9 осіб у братовбивчій релігійній війні між протестантами й католиками. Представник британського уряду, що від 6-ох тижнів править з уповноваженнями прем'єра, Віллям Вітлов, скликав надзвичайну нараду командантів війська й поліції та поміркованих членів громадянства, як зарадити тому лихові.

СОВЄТСЬКО - АМЕРИКАНСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ ВЕДУТЬСЯ у Гельсинках, Фінляндія, у приспішеному темпі, щоб до часу приїзду президента Ніксона до Москви осягнути порозуміння щодо обмеження стартегічної атомової зброї.

У ТУРЕЧЧИНІ НЕ МИНУЛАСЯ криза уряду, дарма що здавалося, що десигнований на прем'єра сенатор Суат Ургупля отримав уже запевнення від більшости політичних партій і зможе скласти новий уряд. Він зрікся своєї місії і президент Цевдет Сунай просив Феріта Мелена з політичного центру скласти новий уряд. Найбільші перешкоди ставлять консервативні опозиціоністи, які не погоджуються на будь-які радикальніші реформи.

ІТАЛІЯ ЗАГРОЖЕНА новою хвилею страйків. Під час недавнього періоду парляментарних виборів існувало „перемир'я" на робітничому фронті, але з закінченням виборів робітничі спілки знову почали проголошувати страйки: телефонічний, шкільних учителів та — можливо — текстильних робітників. Кол. міністер фінансів, соціял-демократ Луїджі Преті проголосив пересторогу, що італійській господарці грозитиме нова поважна криза, якщо робітничі страйки ще більше сповільнять промислову продукцію.

ГРЕЦІЯ РАДІСНО ПРИВІТАЄ американські військові кораблі у своїх портах і дасть приміщення родинам моряків — заявив головний командир грецьких збройних сил, ген. Одиссеус Анґеліс. Він звернув увагу на загрозливий зріст совєтської військової фльоти взагалі та зокрема на Середземному морі, де найбільшу противагу їм становлять американські кораблі.

ДО НОВОГО УРЯДУ В ІРАКУ ПРИЙНЯТО двох видатних комуністів, на пости міністра без портфелю і міністра наводнення. „Соціялістичний" уряд Іраку складається з дивної коаліції: так званої Баат - партії, яка ще недавно переслідувала й винищувала комуністів, з комуністів і націоналістів - курдів з-під стягу Мустафи аль-Барзані, який довгі роки очолював партизанський рух проти центрального уряду Іраку. Ірак дістає зброю від СССР.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС

У ТРАВНІ ВЖЕ ПРИЄДНАНО 160 НОВИХ ЧЛЕНІВ

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу, метою якої є до кінця червня приєднати щонайменше 2,600 нових членів, в половині травня переступлено половину наміченої кількости, здобувши 1,303 нові члени, з того 1,143 в перших чотирьох місяцях, а 160 в двох тижнях травня. Серед подань про прийняття в члени, що їх одержано в Головній Канцелярії в останніх трьох днях, було п'ять подань від секретаря 427-го Відділу в Сейнт Кетринс, Канада, п. Петра Дякова, та дальші три подання від головного радного і обласного організатора Василя Дідюка, який в травні приєднав разом 9 нових членів і допоміг в зорганізуванні п'ятьох нових членів секретарям Відділів Торонтонської Округи УНС.

ГУБЕРНАТОР ВОЛЛЕС ЗДОБУВ ПЕРЕМОГУ У ПРАВИБОРАХ В МИЧИҐЕНІ І В МЕРИЛЕНДІ

Детройт. — Важко поранений атентатником Бремером у понеділок 15 травня ц. р. демократичний кандидат на Президента Джордж Воллес, губернатор Алабами, здобув велику перевагу у правиборах, які відбулися у стейті Мичиґен у вівторок 16 травня ц. р. Водночас із цим повідомляють з Балтимору, що таку ж перемогу здобув Воллес у відбутих того ж дня правиборах у Мериленді. Політичні і пресові коментатори пояснюють цю перемогу не тільки зростом популярности Воллеса і прихильности до нього у зв'язку з понеділковим атентатом на нього, але й також проголошуваними губ. Воллесом гаслами і напрямними внутрішньої політики ЗСА, зокрема ж його виступами за правопорядок і проти „автобусування" — примусового перевожування білих разом із чорними дітьми до шкіл. Згідно із тимчасовими підрахунками — із 2.444 на всіх 5.710 виборчих округ у стейті Мичиґин за Воллесом голосувало 348.837 виборців, або сорок і дев'ять відсотків, в тому не тільки демократів, але й незалежних і республіканців. Сенатор Джордж МекҐоверн із Південної Дакоти здобув 180,942 голоси, або 25 відсотків і сен. Гюберт Г. Гомфрі з Міннесоти 129.266 гоолсів, або 18 відсотків. Покищо Воллес має там також уже майже половину усіх делеґатів. На республіканському списку — згідно з вислідами із 2 205 на всіх 5 710 виборчих округ — перше місце зайняв през. Р. Ніксон, здобуваючи 107.374 голоси, або 96 відсотків і друге конґресмен МекКлоскі з Каліфорнії із 3 661 голосом, або 4 відсотками. У стейті Мериленд за губернатором Воллесом голосувало — згідно з вислідами із 85 відсотків усіх 1 618 округ 187 414 або 41 відсоток, за сен. Гомфрі 116 619 або 26 відсотків і за сен. МекҐоверном — 101,107 або 22 відсотки. На всіх 53 демократичних делеґатів із стейту Воллес здобув 41 а Гомфрі і МекҐоверн по 6 делеґатів. Як і в інших стейтах, велику перевагу здобув на республіканському списку президент Р. Ніксон. Провідники виборчої кампанії заявляють, що губернатор Воллес — не зважаючи на важке поранення — буде продовжувати дальшу кампанію, готуючись зокрема до правиборів у Каліфорнії, визначених на 6 червня ц. р. Приготовляються до цих правиборів також його конкуренти, зокрема сенатори МекҐоверн і Гомфрі.

Стан здоров'я пораненого атентатником губернатора Воллеса кращий

Сілвер Спрінґс, Мд. — Поранений атентатником Артуром Германом Бремером в понеділок 15 травня ц. р. губернатор Алабами і демократичний кандидат на Президента Джордж Воллес не перебуває вже на критичній листі і лікарі сподіваються на його скоре видужання. Він мусітиме перейти ще одну операцію для усунення однієї із трьох куль, яка застрягла в околиці стовпа хребетного, в наслідок чого губ. Воллес має спаралізовані ноги. Деякі з лікарів сподіваються на його повне виздоровлення, інші побоюються, що параліж ніг може стати тривалим. Губернатор Воллес і його оточення в доброму настрої і плянують ведення дальшої виборчої кампанії, особливо ж після перемог Воллеса у правиборах в Мериленді і в Мишиґені. Арештований спричинник атентату Артур Герман Бремер перебуває під посиленою охороною у Балтиморській повітовій в'язниці у Товсон, Мд. За нього визначено кавцію в сумі 200 000 долярів.

Секретар скарбниці Джон Б. Коннaлі зрезиґнував, на його місце буде призначений Джордж П. Шулц

Вашингтон. — Президент Ніксон сповістив у вівторок 16 травня ц.р. про резиґнацію Джона Б. Коннaлі із становища секретаря скарбниці в його уряді. Водночас із цим Президент повідомив, що на нового секретаря скарбниці він найменує Джорджа П. Шулца, дотеперішнього директора Бюра Керівництва і Бюджету. Становище Шулца в цьому бюрі займе його заступник Каспар В. Вайнберґер. Джордж Б. Коннaлі був одиноким демократом в уряді президента Ніксона і користувався великим впливом не тільки в економічній і фінансовій політиці уряду, але також і в інших ділянках не лише внутрішньої, а й зовнішньої політики ЗСА. Його резиґнація із посту секретаря скарбниці була великою несподіванкою в політичних колах Вашингтону і в усій країні. Повідомляючи про резиґнацію Коннaлі, президент Ніксон визначив його, як незвичайно динамічного і досвідченого архітекта нової економічної політики ЗСА і дома і за кордоном і як розумного і відважного дорадника в справах національної безпеки. Відповідаючи на цю похвалу Президента, Коннaлі висловив свій глибокий подив для президента Ніксона і його політики, і ствердив, що він підтримував без застережень цю політику в усіх її аспектах. Згідно із дальшою заявою президента Ніксона Коннaлі одержить спеціяльні призначення після відбутої Президентом подорожі до Москви. Не виключене, що Коннaлі допомагатиме Ніксонові в його виборчій кампанії восени цього року.

Відбувся похорон о. Николая Вояковського

Бруклин, Н.Й. — У вівторок, 16 травня, тут відбулися священичі похорони Апостольського Візитатора для українців католиків в Німеччині св.п. о. Николая Вояковського, який помер в Бруклині-Північ 12-го травня. Священичі похорони почалися в понеділок увечорі в церкві св. Духа при співучасті 20-х священиків. На священичих похоронах у вівторок присутні були два Владики: Стемфордський Кир Йосиф та Філядельфійський Владика-помічник Кир Іван, як теж 30 священиків. Священичі похорони відправляли о. протоігумен П. Пащак, о. прелат Ем. Манастирський, о. монсеньйор Середович та о. Богдан Смик. Архиєрейську св. Літургію відправляв Стемфордський Владика Кир Йосиф в сослуженні тих отців, які відправляли священичі похорони. Жалобною церемонією проводив о. декан П. Федорчук. Про життя й жертвенну працю покійного єрея о. Николая Вояковського проповідував о. ігумен Вол. Гавліч, ЧСВВ, підкресливши те, що покійний єрей Николай працював для добра своєї Церкви й свого народу мечем. і хрестом, коли побачив, що

(Закінчення на стор. 3-ій)

Совєти виправдують відвідини Ніксона своєю „політикою мира"

Москва. — У телевізійній передачі з Москви коментатор Віктор Шраґін уперше широко інформував про давно пляновані відвідини президента Ніксона в наступному тижні та з'ясовував їх з очевидною ціллю виправдувати приїзд американського Президента в часі гострого конфлікту за В'єтнам. Він виразно натякнув, що „існують у світі сили, які раді би зупинити позитивний напрямок у міжнародних відносинах". Не кажучи виразно про останні події у В'єтнамі — про комуністичну офензиву й американську реакцію з замінуванням портів Північного В'єтнаму — названий речник совєтського уряду запевняв, що без уваги на різні зміни в міжнародній ситуації совєтський уряд проводить послідовно свою політику „мира", яка наказує „півіснувати" з усіма, які вважають за можливе і потрібне розв'язувати мирно міжнародні проблеми. Віктор Шраґін зацитував на підтримання того свого твердження цитату із промови Леоніда Брежнєва на 24 конґресі компартії СССР з березня минулого року, де Брежнєв намагався погоджувати доктрини компартії із „співіснувальною" політикою з державами „іншого соціяльно-економічного устрою". Закордонні кореспонденти у Москві дістали повідомлення, що президент Ніксон переведе кілька днів на ділових нарадах з совєтськими проводирями, буде на виставі балету „Лебедине озеро" та відвідає на один день Ленінград і на один день Київ — перед своїм відлетом назад. Совєтська преса почала розголошувати ті відвідини.

Літаки ЗСА знищили комуністичні нафтопроводи у В'єтнамі

Сайгон. — Американське командування повідомило, що в серії летунських атак знищено нафтопроводи, що вели з Північного до Південного В'єтнаму, знівечено помпи та понищено газолінові цистерни. Доплив газоліни має першорядне стратегічне значення з уваги на ролю танків і змоторизованих військ: комуністи користуються в теперішній своїй офензиві совєтськими танками і панцерними возами. З другого боку, комуністичні терористи підкралися під альянтські магазини амуніції в середущій частині Південног В'єтнаму, недалеко великої бази у Плейку, і висадили їх в повітря, при чому вибухи тривали 5 годин. Комуністи продовжували бомбардування міст Анлок і Контум ракетами й мінометами. На летовищі під Контуном комуністичні ракети знищили два південно-в'єтнамські транспортні літаки і пошкодили два американські гелікоптери. За повідомленнями воєнних кореспондентів — обидві сторони перегруповують свої сили і приготовляються до зударів головно за міста Анлок, Контум і Хуе. Мораль південно-в'єтнамських військ піднеслася а північно-в'єтнамські війська послаблені величезними втратами в людях і матеріялі внаслідку безперервних важких налетів американського летунства. Оборонці Контуму бувцім-то переконані, що їм удасться оборонити те місто. У затоці Тонкіну зосереджено величезну американську морську силу. Американські військові кораблі раз-у-раз обстрілюють комуністичне узбережжя, з якого проте комуністи обстрілюють кораблі: виявлено, що американський нищильник „Гансом" був у минулу п'ятницю пошкоджений ворожими поцілами.

До Сайгону прибув 17-го травня далекосхіднього часу віце-президент Еґню, який репрезентував був президента Ніксона на церемонії передачі під японську суверенну владу острова Окінави.

Вісім совєтських військових кораблів перебувають недалеко В'єтнаму

Вашинґтон. — Чотири совєтські військові кораблі — два нищильники, один танкер і один підводний човен з чотирма ракетами — які перебували на Індійському океані, з'єдналися з чотирма кораблями, одним кружляком і трьома нищильниками, які прибули з найбільшого совєтського порту на Далекому Сході, у Владивостоці. Всі вони перебувають біля Парасельських островів, на півдні Південно-китайського моря, за 200 миль від Тонкінської затоки. За ними постійно стежать американські літаки і підводні човни. Речник Пентаґону Джеррі Фрідман признав, що американські керівні кола не знають цілі того зосередження совєтських військових кораблів. Для американської фльоти у Тонкінській затоці вони не являють ніякої загрози, бо американці мають там тепер 6 літаконосців, три кружляки і понад 30 нищильників — могутню фльоту.

Цієї п'ятниці в Колюмбійському Університеті відбудеться конференція про людські права і СССР

Ню Йорк. — Цієї п'ятниці, 19-го травня, тут в Колюмбійському Університеті в Будинку Міжнародних Справ відбудеться цілоденна наукова конференція, темою якої буде: „Людські права і СССР". Реєстрація учасників почнеться в згаданому будинку о год. 9.30 перед полуднем, а сама конференція почнеться о год. 10-ій доповіддю проф. Томаса Бирда, директора Наукових Програм Квін Коледжу про релігійні розходження і людські права. Опісля доповідатимуть: директор дослідів жидівської меншости і автор багатьох праць Моше Дектер говоритиме про совєтське жидівство та національні права і право виходу; Ґреґорі Массел, професор політичних наук в Гантер Коледжі, говоритиме про людські права і етнічні напруження в совєтській Центральній Азії; д-р Ярослав Білінський, професор політичних наук в Делеварському Університеті матиме доповідь про українських диседентів, совєтську конституцію та людські права; д-р Леонід Ріґерман, який в лютому минулого року залишив Совєтський Союз, виголосить доповідь про наукові зусилля підтримати людські права в неурядових активностях в СССР, а Ентс Рупнерс, екзекутивний голова Об'єднаного Балтійського Апелю, матиме кінцеву доповідь про людські права в Балтійських країнах. Організатором цієї першої того роду наукової конференції є молодий наш професор політичних наук в Колюмбійському Університеті Володимир Одайник, з ініціятиви українських студентів в Колюмбії та при фінансовій допомозі Українського Народного Союзу на покриття зв'язаних з цією конференцією видатків.

РЕКТОР УВУ ПРОФ. Д-Р В. ЯНІВ ЗАКІНЧУЄ ВІДВІДИНИ В ЗСА, ВЕРТАЄТЬСЯ ДО ЕВРОПИ

Проф. д-р Володимир Янів, ректор УВУ

Джерзі Сиі. — Проф. Володимир Янів, ректор Українського Вільного Університету, закінчивши свою чергову поїздку по ЗСА в справах УВУ, відвідав 16 травня разом з своєю дружиною Софією — перед поворотом до Европи — Головну Канцелярію УНСоюзу та Редакцію „Свободи", інформуючи екзекутивних урядовців УНСоюзу та редакторів про свої поїздки, які цим разом концентрувалися на Заході ЗСА. Поїздка була посвячена в основному закінченню ювілейних святкувань на терені ЗСА і вона обняла наступні осередки: Денвер, Лос Анджелес, Сан Франсіско, та Клівленд, де відбулися зустрічі із громадянством, бенкети, наукові конференції, дискусійні панелі із молоддю, тощо. Громадянство дуже тепло вітало ректора та його дружину, цікавлячися живо розвитком та працею УВУ, як теж його матеріяльним забезпеченням. В Міннеаполісі, де ювілейні святкування відбулися вже раніше (восени м. р.), проф. д-р В. Янів відбув ліквідаційне засідання із Ювілейним Комітетом. У Боффало та Детройті, де ще не можна було підготовити Ювілейних урочистостей, Ректор читав тільки доповіді (про „Українську родину в творчості В. Симоненка" чи про „Соціологічну аналізу творчости І. Калинця"). Одночасно використано поїздку до ознайомлення із українознавчими осередками чи славістичними департаментами на поодиноких американських університетах, із українознавчими відділами різних університетських бібліотек, як теж до зустрічей із українськими та американськими професорами. У Влюмінґтоні зустрінувся проф. Янів із теперішнім Проводом Асоціяції Українських Професорів Американських Університетів; на спільному засіданні, в якому принимали участь з боку Асоціяції проф. д-р Ю. Фединський (голова), проф. д-р С. Горак (секретар) та проф. Д. Штогрин, обгово-

(Закінчення на стор. 3)

50-річчя УГА-УТГІ відзначать у Мюнхені науковою конференцією

Мюнхен. — Український Технічно-Господарський Інститут у Мюнхені відбуде в днях 18-20 травня ц.р. ювілейне святкування і наукову конференцію з приводу 50-річчя Української Господарської Академії (УГА) та Українського Технічно-Господарського Інституту (УТГІ). В четвер 18 травня буде проведене в конференційній залі в Дойчес Музеум при Людвіксбрюке урочисте засідання з відчитанням привітів, словом ректора УТГІ проф. д-ра Ростислава Єндика і доповіддю німецькою мовою проф. д-ра Петра Зеленого п.н. „До історії УГА-УТГІ і сучасний стан" та доповіддю українською мовою дипл. інж. М. Єремієва п.н. „Первопочини Української Господарської Академії". У науковій конференції, що відбудеться у п'ятницю 19 травня ц.р. в Домі Української Науки при Ляпляс-штрассе 24, виступлять із доповідями: проф. д-р П. Шумовський, проф. д-р В. Плющ, д-р С. Крашенінніков, д-р Б. Чепак і в продовженні цієї конференції в суботу 20 травня — проф. інж. С. Довгаль, проф. інж. Ф. Гаєнко, доц. д-р А. Фіголь, проф. д-р Б. Кордюк, проф. І. Майстренко, проф. д-р О. Сулима, доц. д-р М. Коржан і ректор УТГІ проф. д-р Р. Єндик.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ПАМ'ЯТІ МИКОЛИ МІХНОВСЬКОГО

Чикаґо. — Осередок Діяльности Товариства Української Студіюючої молоді, ТУСМ, ім. М Міхновського в Чикаґо влаштовує громадські сходини в суботу 20 травня, о 5-й вечора, в домі Осередку СУМА при Чикаґо евню ч. 2457 Захід, присвячені пам'яті Миколи Міхновського. Доповідатиме голова Сеньйорату ТУСМ д-р Михайло Сосновський. Вступ за добровільними датками. Сходини відбудуться в травні — місяці трагічної загибелі Державника з руки Москви (1873 р. - 1924 р.).

УКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ КЛЮБ ДЛЯ ГАРВАРДУ

Ню Йорк. — Український Студентський Клюб у Гантер коледжі відбув зустріч і обміркував справу Українського Студійного Центру при Гарвардському Університеті. Сходини відбулися на 65-й вулиці, в будинку Рузвельта, призначеному для студентських активностей. Промовляли Орест Субтельний і Любомир Гайда. Голова Клюбу Дмитро Мулик повідомив, що Український Студентський Клюб при Гантер коледжі передає на Гарвард 200 долярів та закликає інші такі ж Клюби вносити свої пожертви на ту добру й важливу справу.

ДОПОВІДЬ ПРО ЗАВДАННЯ МИРЯН У ЦЕРКВІ

Заходом УКАТ „Обнова" (Сеніорат) в суботу, 20 травня ц. р. о год. 6.30 вечором, в залі УСО „Тризуб" при 4932 північ Брод вул. у Філядельфії о. проф. д-р Ізидор Нагаєвський виголосить доклад на тему: „Соборовий Декрет про завдання мирян у Церкві". Управа сподівається, що так особа відомого прелеґента, як і актуальність теми заохотить ширші круги до участи.

ЛІТЕРАТУРНІ ВЕЧОРИ МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА В ЕДМОНТОНІ

Едмонтон. — В днях 19 і 20 травня ц. р. відбудуться тут два літературні вечори видатного українського прозаїка і гумориста Миколи Понеділка. Перший вечір влаштовує Т-во Українських Самостійників в авдиторії св. Івана, другий — місцева філія УНО у своїй залі. Гуморески й новелі М. Понеділка читатимуть сам письменник і відомий рецитатор Роман Осташевський. Коротке слово про його творчість скаже Ю. Климовий.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Злочинне безглуздя

Атентат на губернатора Джорджа Воллеса, одного із аспірантів на демократичного кандидата на президента країни, що стався в понеділок, 15-го травня, в Меріленді під час його передвиборчої кампанії, це вже четвертий з черги подібний злочин в останніх роках, що має найширший відгомін в Америці і в світі. Раніше виконано такі атентати на президента Джона Ф. Кеннеді і його брата, сенатора Роберта Кеннеді, та д-ра Мартіна Лютера Кінга. Усі ці атентати можна б кваліфікувати, як політичні, але жадного із засуджених чи обвинувачених атентатників не можна зарахувати до політичних злочинців. Жаден з них не належав до якоїсь політичної групи, що намагалася б кулею перемогти свого суперника. Всі вони були самітниками, „відлюдками", своєрідними „забутими людьми", які злочинним актом намагалися здобути розголос.

У цьому і все безглуздя тих злочинів, поминаючи факт, що кожний злочин уже сам по собі є безглуздям. Не диво, що більшість коментаторів цього замаху добачують його головну причину у „хворій суспільності", рекомендуючи соціологам та іншим фахівцям уважливіше приглянутись та проаналізувати теперішній стан суспільства, в якому злочинні атентати є далеко не одиноким проявом безглуздя. Скрупулятніша контроля продажу вогнепальної зброї та більша і ліпша охорона політичних діячів у теперішньому часі є головними протизаходами, щоб подібні злочини безглуздя не продовжувались.

Вимушене „інтерв'ю"

В київській „Радянській Україні" з 2 березня ц. р. появився був відкритий лист заарештованої в січні ц. р. разом з іншими українськими інтелектуалістами Зінові Франко, доньки Тараса Франка й онуки Івана Франка, мовознавця за фахом. Передрукували його похапцем і кагебівські „Вісти з України", і „прогресистські" нюйоркські „Українські Вісті". І „Свобода" й інші українські еміграційні часописи зареагували на цей лист співчуттям для її авторки і ствердженням, що висловлені в цьому листі заяви й каяття компромітують не його авторку Зіновію Франко, а ту звироднілу систему, яка терором та всілякими тортурами примушує людину „признаватися" до всього, що їй диктують режимні опрічники.

З відповіддю на це ствердження еміграційної преси не забарилася не Зіновія Франко, але знову ж таки сам кагебівський режим, організуючи для цього спеціяльне „інтерв'ю" кореспондента „українського телебачення і радіо" Є. Лазебника із... Зіновією Франко, яка — згідно з останніми повідомленнями із України — далі перебуває за ґратами, де її „опрацьовують" відповідно органи КҐБ, підготовляючи судові процеси над заарештованими в січні діячами. В цьому інтерв'ю Зіновія Франко — під безсумнівним диктатом кагебістів — намагається переконувати слухачів київського радіо і читачів „Вістей з України", де його передруковано під датою 5 травня ц. р., що вона справді таки була авторкою відкритого листа з 2 березня ц. р. і що його вона писала „з власної ініціятиви", „щиро" і т. д. Проте, приписуване їй Лазебником твердження про якусь „різку зміну" закордонної націоналістичної преси і заява нібито самої Зіновії Франко, що їй „відомі всі ті нісенітниці, які розповсюджуються (про неї) з приводу опублікування відкритого листа в „Радянській Україні", доводять, що вона взагалі не читала всіх відгуків на її „відкритого листа" в національній пресі за кордоном. Ніхто ж у цій пресі не затавровував Зіновії Франко, а тільки засуджував нелюдський режим за його намагання приводити заарештованих до такого роду відкритих листів, самообвинувачень і каяття. І тому про якісь „нісенітниці" у відгуках „націоналістичної преси" говорити не приходиться, а тільки про ту правду, що була в них висловлена з приводу ганебних методів кагебівського режиму.

Про те, що не щиро чи з власної ініціятиви відбувала Зіновія Франко, внучка великого каменяра І. Франка, своє вимушене знову ж інтерв'ю, але під диктатом КҐБ, доказує зокрема той пасус із нього, в якому вона „обіцяє" допомагати в тому, „щоб свої помилки зрозуміли і ті, хто продовжує хизуватися своєю особливою позицією, яку можна назвати лише позицією внутрішньої еміграції". Свідчить той пасус про ніщо інше, як про те, що КҐБ приготовляє заарештовану Зіновію Франко до таких зізнань і заяв, які обтяжували б на суді інших заарештованих, її донедавніх друзів. З власної ініціятиви і щиро на таку „обіцянку" не може піти ніхто в умовах нормального правосуддя і правопорядку.

НЕЗДОРОВЕ ЯВИЩЕ

(УПБ, Рим). — Коли по Великодні з радістю і в мирі згадуємо великі, спасенні події Христової смерти на хресті і Його світлого Воскресіння - побіди, як тінь приходить на гадку болюча й жалюгідна картина суду над Ним. Суд над Христом належить до рідкісних подій історії ганьби. Не могли знайти доказів Його вини, не могли знайти на те достовірних свідків. Жидівська старшина про те заздалегідь дбала й посилала своїх посланців, щоб прислухалися вони до Христових слів, щоб побачили Його вчинки. Але вони повертались і безрадно заявляли, що ніхто так досі не говорив в Ізраїлі, як цей чоловік.

На суді знайшлося багато ложних свідків, але їх свідоцтва не годилися. Врешті знайшлися два, що потрапили хибно пригадати Христове речення: „Цей сказав, я можу зруйнувати храм Божий і за три дні його відбудувати". І їхнє свідоцтво не було однозгідне. Ісус на те мовчав. Коли первосвященик спитав Ісуса про Його учнів і про навчання, Ісус відповів: „Говорив я світові одверто. Завжди навчав я у синагозі й у храмі, де сходяться всі юдеї. Нічого не говорив я потайки. Чому мене допитуєш? Спитай тих, що чули, що я до них промовляв. Вони бо знають, що я говорив". Наступила прикра мовчанка - консернація, яка запечатала допит. Але ситуацію рятує спритно архиєрейський слуга, що вдаряє Ісуса в лице з голосною й бундючною заявою: „То так ти відповідаєш Архиєреєві?" Ісусова відповідь добре нам усім відома.

Христові вороги й противники ходять за Ним слідом, немов тіні, шукаючи підступу. Довкола особи Христа творяться поголоски, зі сторони ворогів вони найбільш неправдиві, ложні і злосливі („силою Велзевула він це робить..."). Ми сьогодні називаємо це словом, що ніколи не буде належати в словнику людської мови до чесних слів — пліткарство. Коли нарід горнувся до правди, сини тьми створили мряковину сплетень і брехні, і їх принесли на суд над правдою.

Не більший учень від учителя. Те саме стрінуло Апостолів і молоду Христову Церкву. Вони й св. Павло стало чують закид: „Ці люди бунтують народ"... Перших християн оскаржує поганський світ лише сплетнями, і вже Тертуліян своїм палким темпераментом пише окремий твір роздратованим своїм стилем, виказуючи безглуздя усієї тієї пліткарської поганської атмосфери. Наша літургія має в стихирі на честь св. Миколая влучний вислів на таку атмосферу наклепів і пліткарства: „смради страстей..." Св. Миколай теж з тим боровся. Правда говорить сама про себе. Проти неї малі або нікчемні люди, що не плекають правди в серці, плекають лише лож, наклепи й сплетні.

До чого цей вступ і приклади? Треба відкрито сказати перед історією, що наша Церква й її Первоієрарх із своїми Владиками стали під сучасну пору предметом жалюгідних погололсок, сплетень і брехливих підшептів. До цього долучилися навіть і чужинецькі журналісти, ласі на сенсацію й сенсаційні чутки. В розмовах, дискусіях, листуванні — тільки й мови про різні видумки, які прикрашуються новими, скріплюються фантастичними й злосливими висновками і передається їх далі, як правдиві факти. Появилися на швидку руку „критики", що, не знаючи фактів і багатьох позакулісових справ, ставлять свої вимоги й необґрунтовані оцінки. Те все відбувається й при помочі друкованих летючок, листів - анонімів, спрепарованих у темних закутках „журналиків", у пресі чи й іншими середниками, що їх людина придумала для ширення правди, знання й добра. Кожний день приносить щось нове й гидке на цьому пліткарському полі... нам на сором.

А яке воно болюче! Ідеться ж про великі й святі наші справи, які ми поставили перед лицем усіх людей і перед історією. Ідеться про справи, над якими трудилися з жертвою праці й життя великі стовпи нашої Церкви. Ідеться про будову нашої Церкви на чужині, яка спливає кров'ю в Україні і потребуватиме у відповідній хвилині нашої, виключно нашої допомоги. Ідеться про її розбудову, силу, її життя. Ідеться про її помісність, тобто повну зорганізованість згідно з її і вселенськими законами. Ідеться про її провід і завершення Патріярхатом, про що прихильно висловився й Вселенський Архиєрей, відкладаючи лише справу покищо на майбутнє. Ідеться про її Первоієрарха, що ще недавно був для всіх зразком, гордістю й тривогою, коли карався в тюрмах.

Як ми це все стрінули тепер В обличчі тих великих справ ми поділилися. Одні, що з радістю прийняли ці справи й події, з ентузіязмом кинулися до праці, а другі, на жаль, кинулися до темної роботи, змістом якої є підозріння, наклепи й сплетні. Це сумний стан, якого не вдасться заперечити. Досить його аналізи.

Спинім і проженім цю трійливу атмосферу! Зараз у цій хвилині! Коли наше сумління нам нічого не каже, подумаймо над відповідальністю перед історією, перед якою сьогодні нічого скрити вже не можна. Проти авторів цієї атмосфери свідчитимуть їхні друковані й записані слова. Коли не помагають нам приклади з історії, згадаймо грізні слова Шевченка, що мав на думці подібні ситуації й писав:

„Схаменіться, будьте люди,
Бо лихо вам буде..."

А далі, розпічнім працю в настрою дітей Божих і дітей своєї рідної Церкви й народу. Безділля й легке життя родить пліткарство. Продовжуймо творчу працю, якої велика сила довкола нас, і вона чекає наших рук. Поставлені кроки Верховного Архиєпископа в Римі перед світом потребують рук, умів, а не язиків і пустомельства. Наша Церква чекає на труд на всіх відтинках її життя. Найбільша поміч дияволові — не робити нічого й бути задоволеним собою. Де наша релігійна література, де в рідній мові духовні книжки, проповіді? Де наші священичі покликання? Де дівається краса й велич наших Богослужень? Де наші українські школи на чужині? Де наші студенти для нашого католицького Університету в Римі, що з таким трудом постав? І кожний сам хай доповнить цей список. Пустим балаканням цього всього не створимо, ані не розвинемо. Пліткарство цю працю підриває й її руйнує. Хто руйнує працю для своєї Церкви, той руйнує й завалює цю Церкву.

Хто в сумніві, хто не знає, де правда, тому коротка порада: „Прийди і виждь!" — Прийди й подивися. Шукай правди в її джерелі, а не в короткозорих і незацікавлених правдою спостерігачів. Правда вимагає лише одного: не засуджувати її, не пізнавши її (Тертуліян).

Св. Павло мав великого вчителя у своїй молодості. Його ім'я Гамалиїл. Велика шкода, що ми мало знаємо його слова, які Святий Дух хотів, щоб були записані в Діяннях. Він так порадив своїй старшині, коли та хотіла судити, карати, в'язнити й ліквідувати Апостолів: „Зоставте тих людей, лишіть їх, бо коли від людей цей задум чи ця справа, вона сама собою розпадеться. Коли ж від Бога, ви не здолієте їх звести зо світу, щоб ви часом не стали противниками Бога" („Діян. 5, 38-39). Коли віримо пророчим словам Папи Урбана VIII, що наша Церква має сповнити свою велику місію на Сході, працюймо для того, бо праця Церкви — це діло Боже. На її працю чекають там мільйони душ, спрагнені Божої благовісти.

Христос лишив нам добру засаду, як пізнавати лжепророків (і тим самим пліткарів): „Ви пізнаєте їх за плодами їхніми; хіба збирають виноград з тернини або з будяків смокви?" (Мат. 7, 16).

Покінчім із затрусною атмосферою. Включімся всі до творчої праці, щоб не стали ми жалюгідним споминoм у майбутнім радіснім дні нашої Церкви й народу.

Д-р Іларіон Калиневич

НАВЧАННЯ В НАШИХ ШКОЛАХ

Одним із недоліків навчання в школах українознавства є недостатнє або цілковите нехтування предметів, які по суті речі є важливими і повинні бути обов'язковими в навчанні.

За такі предмети треба вважати історію і соціологію, себто початки, розвиток і життя української громади в Новому Світі. Ця ділянка пов'язана з американською історією і побутом і тому цікава для нашої молоді. Подавана методично і приступно, вона пожвавлює програму навчання — усуває апатію, у яку наша шкільна молодь впадає, слухаючи нецікаві для неї предмети. Українська історія і побут у Новому Світі повні стимулюючих епізодів і геройських подвигів.

Найновіші причинки до цієї ділянки збагатили її цікавими подіями і особами, що у висліді зробило її ще цікавішою.

З практики знаю, що учні слухають, ба, навіть захоплюються історією наших піонерів, що колись, неграмотні і погорджувані, зуміли зберегти себе і своє українство. Їхні діти добилися таких успіхів, про які батьки і мріяти не могли.

Українські митрополії в ЗСА, сенатори і губернатори в Канаді, пам'ятник Шевченка у Вашингтоні, Катедра українознавства у Гарварді — це факти, що не могли бути навіть мрією наших піонерів.

Ці і подібні речі, коли є знані і усвідомлені, мають помітний вплив на нашу молодь. Пізнавши себе і своє минуле у Новому Світі, в молоді зроджується охота продовжувати діло, що його розпочали давні піонери. Ця молодь вже не хоче капітулювати і легко здавати позиції, так тяжко здобуті їхніми предками.

Отже, могло б здаватися, що навчання в наших школах історії українців в Америці річ очевидна. Так, на жаль, не є. Програма Шкільної Ради не передбачає навчання історії і соціології, і деякі дирекції наших шкіл уважають їх навіть зовсім непотрібними.

Не меншим лихом є брак добре написаної історії американських українців. Хоч є всі передумови до написання такої історії, ще не знайшлося в ЗСА історика, який, спираючись на численних матеріялах в американських та наших архівах, вже опублікованих працях, написав би історію і розказав нам і нашим дітям, що робили і як думали наші предки у Новому Світі. Чомусь наші історики ще все воліють писати про козаків...

Така аномалія у житті американсько-української громади кривдить нашу молодь та громаду і вимагає належної уваги відповідальних за це чинників.

Не перебільшуючи, можемо сказати, що без навчання у наших школах і молодечих організаціях історії і соціології українців в Америці, не може бути мови про успішне збереження тієї молоді при українстві. Включити ці предмети в програму навчання — веління часу.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

КОНЕЧНО ТРЕБА УКРАЇНСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ

Не зважаючи на деконьюнктуру української проблеми, є деяка кількість людей, як українців, так і не українців, що цікавляться українською проблематикою. Це журналісти, студенти, докторанти, дослідники Совєтського Союзу, дослідники меншинних груп Америки, співробітники урядових агенцій тощо.

Тому, що в нас дуже погано поставлена справа бібліографії, індексування та абстрактування україніки, ці люди мають звичайно поважні труднощі із збиранням потрібних інформацій та матеріялів. За ними звертаються вони до наших бібліотек, музеїв, навіть до приватних осіб — з різним успіхом. Декілька років тому до Товариства Українських Бібліотекарів Америки звернулося було будапештське видавництво перекладної літератури з проханням прислати дані про нашу інформаційну літературу, потрібні тому видавництву для видання антології перекладів української поезії та прози. Треба було кореспонденції на всі сторони до наших видавництв, авторів, літературних критиків, щоб дати потрібні інформації. Кілька років тому видавництво енциклопедії Британіки, яке готовило кількатомову публікацію про етнічні групи ЗСА, шукало доведених до останнього часу інформацій про українську спільноту в цій країні, але не могло їх своєчасно дістати. Все це є доказом, що нам конечно мати централю наукової інформації для тих, що займаються українською проблематикою.

Ідею створення такого центру висунув ще в 1956 році проф. д-р Ярослав Рудницький, пляпуючи створити спільно з Українським Інститутом Америки Центр Української Документації. З різних причин той плян не зреалізовано. Майже через десять років після того Товариство Українських Бібліотекарів Америки витягнуло з забуття цей плян і після кількох років підготовчої праці приступило до організації такого центру в Чикаго, спільно з Українським Музеєм імени д-ра Мирослава Сіменовича.

Тому, що про Український Бібліографічно - Довідковий Центр писано в нашій пресі вже чимало, я тільки коротко згадаю про його завдання. Отже, складовими частинами УБДЦентру мають бути: зведений каталог україніки, принаймні в українських та неукраїнських бібліотеках Північної Америки; колекція — по змозі найповніша — бібліографії та індексів україніки; колекція різного роду довідників, що відносяться до українських справ; всякого роду інформації, що відносяться до української спільноти в Північній Америці; списки знавців поодиноких аспектів української проблематики та всякі інші інформації, які можуть мати значення для дослідника української проблематики.

Працю над усіми складовими частинами УБДЦентру започатковано. Організується зведений каталог, комплектується колекція бібліографій, збирається всі інші інформації. Це останнє йде, на жаль, дуже помалу, бо часто установи, до яких звертаємося з проханням прислати нам адресар низових клітин, або зовсім не відповідають, або відповідають, що вони мають адреси тільки для свого вжитку — хоча в більшості випадків ті адреси могли б дістати без труду — очевидно, за оплатою — від агенцій, які займаються збиранням та продажем адрес.

УБДЦентр, коли б поставити його на ноги, міг би давати всі потрібні інформації дослідникам української проблематики з гарантією, що ті інформації вірні, а не перепущені крізь російську чи комуністичну призму. Він був би корисним для дальших наукових, як також громадських та політичних установ, які потребують різних даних для своєї праці.

Можливість легко дістати інформації про українську проблему напевно побільшила б кількість зацікавлених тією проблемою.

Очевидно, щоб з УБДЦентром можна було виступити перед американським науковим світом, щоб можна було добиватися на його працю підмоги з фондів державних чи приватних фундацій, треба поставити його на відповідному поземі. Для цього потрібно співробітників на місці і співробітників - кореспондентів.

Фонди потрібні на постійне доповнювання збірки бібліографій, індексів та інших довідників, на закуп мікрофільмів та фотостатів тих бібліографій чи інших довідників, яких уже не можна дістати, на закуп апаратів для читання мікрофільмів та мікрокард, апаратів для виготовлення фотостатів та мікрофільмування, апаратів для розмножування (мімеографи і т. д.), на покриття коштів мікрофільмування та іншого роду репродукції каталогів україніки в інших бібліотеках, на канцелярійні та поштові видатки, врешті — на оплачення працівника хоч би не на повний час. Цей працівник відбирав би телефони, полагоджував би кореспонденцію та виконував би різного роду працю в колекціях Центру.

Ідеальним був би стан, якби УБДЦентр міг мати професійного бібліотекаря та допоміжну силу на повний час. Всі ті кошти будуть, без сумніву, менші, як кошти побудови хоч би найскромнішої церкви чи народного дому, може навіть нижчі, як кошти видання одного реґіонального збірника. Але вони є конечні, бо без них УБДЦентр ніколи не вийде зі стадії плянування і не зможе здобути потрібного авторитету в неукраїнському науковому світі.

Ці кошти мають скласти українське громадянство та громадські установи. Повинно стати звичаєм, щоб кожна наша, зокрема фінансова, установа щороку вкладала певну суму на потреби УБДЦентру. Також поодинокі громадяни, які розуміють потребу такого Центру, повинні складати щорічно хоч би невелику суму на його утримання.

Пожертви, зголошення до співпраці та іншу кореспонденцію просимо надсилати на адресу:
Ukrainian Bibliographical Reference Center
2453 W. Chicago Ave.
c/o Ukrainian Museum
Chicago, Ill, 60622

Д-р Роман Верес
голова Українського Бібліографічно - Довідкового Центру.

Мирослав Семчишин

УКРАЇНСЬКА ВИХОВНА СИСТЕМА

(3)

У тезах цього розділу відмічається також вплив культурного довкілля на вихованців та їх поведінку. Зрозуміло, що таке культурне довкілля, подібно як і біологічне, дуже впливає на формування світогляду і на практику життя молоді. Як розв'язати справу такого культурного довкілля — тези нічого не говорять, а тільки спрощено піддають думку про організацію театру для молоді, мовляв, такий театр зможе заповнити прогалину. Зрозуміло, що такий засіб культурно впливати на вихованців далеко не вистачальний, і з цього погляду при новій редакції тез треба це питання потрактувати ґрунтовніше. А втім, уже з самого факту перебування молоді в молодечих організаціях можна зробити поважні висновки, бож саме ці організації змістом своєї праці створюють потрібне культурне довкілля, яке великою мірою паралізує неґативи некультурного довкілля вулиці.

У IV частині мова йде про те, що повинно творити зміст навчальних і виховних програм УВСистеми. Тези УВСистеми влучно відмічають, що шкільні програми українських шкіл (як і взагалі шкіл) повинні брати до уваги три основні вимоги: вони мусять мати: 1. життьовий характер; 2. мусять спиратися на психології віку учня і 3. мусять мати за свою основу культуру свого народу. Без цих основних елементів ніяка програма будь-якої школи чи молодечої організації не буде спроможна виконати свого завдання. Автори тез приймають, що й наші шкільні програми та програми виховання наших молодечих організацій такий саме характер мають, і тези УВСистеми ставлять справедливу вимогу не тільки ці програми відповідно стосувати і їх додержуватись, тобто користуватись нашими культурними надбаннями, які дає школа чи молодеча організація, але причинятись також до їх дальшого розвитку. Наскільки програми наших українознавчих шкіл чи молодечих організацій добрі і справді мають життьовий характер та відповідають вимогам сучасної доби — це дискусійне питання, і ми його залишаємо на боці. Ми віримо, що відповідальні за цю справу наші педагоги і керівники українського зорганізованого шкільництва доцінюють як слід це питання. Остання частина тез УВСистеми заторкує справу практичного здійснення цих стверджень і проведення їх у практичну дію. А тепер можна поставити питання: в яких умовинах можна буде здійснити всі ці вимоги-тези УВСистеми?

У відповідь на це читаємо, що успішність УВСистеми буде запевнена тоді, коли буде створене відповідне виховне середовище, в якому окремі одиниці зможуть знайти відповідний терен для своєї праці і в якому вони зможуть відповідати за свої дії перед громадою. А таким середовищем, на думку авторів УВСистеми, може стати якийсь координаційний форум усіх виховних інституцій. Функцію такого координатора мала б виконувати якась надрядна установа, побудована на 3-ступневій схемі: на координації місцевих організацій; на центральній крайовій надбудові і на надрядній (вершковій) міжкрайовій світовій надбудові.

4. ВИСНОВКИ

УВСистема не є випадковим документом. Не є вона збіркою резолюцій, прийнятих у хвилинах святочного настрою чи патріотичного сантименту. Вона - продукт передуманої, опрацьованої до деталів, національної педагогіки, і цим продуктом ми повинні всюди й скрізь користуватись. А все ж таки перед нами питання — чи все з цією УВСистемою гаразд? Чи немає в ній нічого, що можна було б квестіонувати, заперечити, змінити? Чи є в ній тільки позитиви і чи справді цей документ — ця синтеза в усьому бездоганна?

Поки відповісти на це питання, уявім собі, що ми не відбули ніяких „вершинних нарад", конференцій чи сесій, і що ми таких синтетизованих і чітко відредаґованих напрямних зовсім не маємо, так, як це було у 50-их чи на початках 60-их років. І наші дитячі садки і школи, молодечі організації, наша Церква (чи Церкви) та родинний дім, — всі вони вели свою виховну працю за певними прийнятими і відомими зразками, бож усі вони практикували в своєму колі освітню чи виховну роботу вже з певним капіталом досвіду, набутого чи ще вдома, чи під час европейського періоду нашої еміґрації (40-50 рр.). Бож кожний учитель початкової школи знає, що треба робити в клясі. Це саме стосується провідних інструкторів Пласту чи СУМА і т. д.

Ми ж практикували всі ці речі у нас вдома і, хоч в умовинах займанщини, певну практику виховно-освітньої роботи засвоїли. Ба що більше, наприклад в умовинах підпольської займанщини в Західній Україні, ми виплекали й спрактикували своєрідну філософію національної школи, національного виховання та основ родинного життя і християнської моралі. І на цій філософії (де це лише було можливе) будували нашу виховну практику. В умовинах нового й тривкого поселення ми, йдучи за здоровим інстинктом національного самозбереження і культурного росту, створили цілу мережу шкіл, організацій і заповнили нашу діяльність здоровим і потрібним змістом.

Так було до кінця 60-их рр., коли на обріях нашого зорганізованого життя з'явилась концепція синтези тих усіх заходів, які ми вже довгий час практикували. Концепція обґрунтувати ідеологічно і науково все те, що ми здійснювали практично. З'явився задум своєрідної кодифікації нашої педагогічної теорії, а впарі з цим гін до координації чи навіть централізації всіх наших починів виховного порядку. Розгоновою силою став страх перед примарою денаціоналізації і культурної асиміляції нашої молоді.

І так зродилась Система. П'ять повних років тривала підготова до неї, а чотири роки минули від моменту великих дебатів над її суттю і формою в рямцях СКВУ (чи радше СКВОРади) і прийняття її як нашого виховного дороговказу.

А тепер чергові питання, які нам ось тут насуваються: Що корисного і нового дала нам УВСистема і як ми нею користуємось? Чи добра вона й бездоганна, чи, може, вимагає коректив і доповнень? І врешті — чи вона в цілому викональна?

Ми вже відмітили, що й без цієї системи ми собі якось радили з виховно-освітньою роботою. А все ж таки з'явилась вона, як певна необхідність і тому не сміє залишатись тільки документом часу. Вона не сміє бути тільки декляративною, але мусить стати функціональною.

(Далі буде.)

РЕКТОР УВУ ПРОФ. Д-Р В. ЯНІВ ЗАКІНЧУЄ ВІДВІДИНИ В ЗСА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

рено напрямні співдії УВУ із Асоціяцією, а зокрема можливості приїзду поодиноких професорів із ЗСА до Мюнхену на виклади в УВУ. Поїздка ректора УВУ спричинилася до поповнення тривалого ювілейного фонду УВУ, що має із відсотків забезпечити дальший розвиток УВУ.

Проф. Янів інформував про пляни УВУ на найближчий час. На жаль, близький початок нового семестру та Високошкільних Літніх Курсів Українознавства у Мюнхені, не дозволили Гостеві залишитися довше у ЗСА, тим більше, що в поворотній дорозі має він ще зупинитися у Лондоні, де вже також підготовлено ювілейні святкування, передбачені на два вечори 20 та 21 ц. м. Негайно після повороту проф. Янів підготовить докладні інформації про поїздку для професури та для преси. В часі спільного обіду накреслено ще можливості широких контактів із проводами американських університетів для обговорення визнавання кредитів та обміну студентами, чи для улаштування окремих славістичних чи українознавчих курсів на німецьких університетах, яку то проблему вже обговорювано у зустрічах із ректорами університетів у Мюнхені, Штутґарті та Ерлянґені.

Ректор УВУ залишається ще два дні у Ню Йорку для зустрічей із Комітетами для організації Товариства Прихильників УВУ у Ню Йорку та Ню Джерзі, зокрема для питань, зв'язаних із льотерією для розграшу картин десятьох наших мистців, що пожертвували свої праці для УВУ з нагоди його золотого Ювілею. За тиждень — після святкувань у Лондоні — проф. Янів повернеться до своїх нормальних занять у Мюнхені, а його дружина до обов'язків в Енциклопедії Українознавства у Сарселі. До речі, в найближчих тижнях, як нас інформувала пані Янів) з'явиться друком 30-ий зошит ЕУ/II, а тим самим буде завершений 6-ий том монументальної праці НТШ, яке в наступному році святкуватиме своє сторіччя.

Мистецька виставка студентів у Ню Йорку

Від 23 квітня до 7 травня тривала в ґалерії Об'єднання мистців українців Америки при 2-ій Евеню в Ню Йорку спонзорована Українською Студентською Громадою Загальна виставка студентів, яка — на жаль — не звернула на себе ширшої уваги. Вину за це треба приписати передусім самим організаторам і учасникам, яких виправдати можна хіба тільки браком досвіду у таких справах. Не подбали за розголос навіть у власному студентському гурті, не зладили навіть найскромнішого каталогу із списком авторів і експонатів, влаштували виставку у над звичайно скромній шаті — здебільша без рам.

Тим часом сам факт такої виставки надзвичайно відрадний доказ існування гурту молодих високошкільників, які ставляться до мистецтва не до тимчасової розваги „габбі", а до професії, що вимагає фахової освіти. Надзвичано відрадне явище, що є у тому гурті справжні таланти.

Показано взагалі 42 експонати — олії, акварелі, шкіци олівцем, графіку. Виступили з своїми речами: Ірина Волосянська, Христя Гореславська, Наталія Гузар, Марія Геча, Юлія Геча, Люба Мазяр, Марта Навроцька, Наталя Савчук і Сяня Савчук. Навіть при дуже короткому і побіжному перегляді виставлених творів можна в деяких з них зауважувати розмах і велику відвагу у розв'язуванні композиційних проблем, як ось в образі, здається „Леді Годіва" Сяні Савчук, чи в творах Люби Мазяр, на яких видно виразно вплив Галини Мазепи, що не свідчить у зло авторки. На деяких експонатах відбився тематичний вплив творчости Едварда Козака („Аркан"), інші виявляють гін до експериментування — що теж є прикметою, а не хибою.

Доня відомого мистця, секретаря Управи ОМУА Богдана Савчука, признала, що ту виставку уладжено наспіх, без належної кращої підготови, але заповіла, що восени цей гурт студентів виступить із кращим показом. Тоді теж буде змога пильніше придивитись окремим авторам і їх творам. Коби тільки ніхто із них не закинув цього доброго діла так, як це вже зробили деякі дуже талановиті юнаки й панночки, що їх з жалем згадують в Об'єднанні мистців, як колишніх „многонадійних" адептів, які — на жаль — не мали амбіції, витривалости чи енерґії перебороти життьові перешкоди і — зникли з овиду.

(і. к-н)

НОВА ОПЕРА АНДРІЯ ГНАТИШИНА

Відень. — Диригент хору української католицької церкви св. Варвари у Відні проф. Андрій Гнатишин, відомий композитор, працює тепер над новою оперою, взявши в основу лібретта оповідання о. Маркіяна Шашкевича „Олена" та додавши вірші деяких українських поетів, які підійшли композиторові до теми. Дія нової опери відбувається в галицькому селі в 1648 році, за кріпацьких часів. Опера буде мати 3 дії. Минулого року проф. А. Гнатишин відзначив своє 65-тиліття.

У Ню Йорку і в Парижі заарештовано пачкарів наркотиків

Ню Йорк. — Працівники Міжнародної служби для боротьби проти поширення й перепродування наркотиків заарештували п'ятьох у Ню Йорку і двох у Парижі за спробу перепачкувати до ЗСА 264 фунти „героїни", вартістю 50 мільйонів долярів. Змову вдалося викрити завдяки тому, що один із поліцаїв був перебраний за сержанта американської армії в Европі й почав „співпрацювати" із пачкарями наркотиків. Злочинці повірили, що він дійсно сержант армії і що він часто літає в справах до Ню Йорку, та ще з такими документами, що його ніхто не контролює на митниці. Злочинці дали „сержантові" 3 000 долярів авансу, і запропонували заплатити йому майже 100 000 долярів, щоб він перепачкував 240 кілограмів „героїни" до ЗСА. Агент в ролі „сержанта" взяв вантаж у Брюселі і там же його залишив, а до Ню Йорку прилетів із багажем таких же самих торбинок, що в них була запакована „героїна", маючи тільки три торбинки із справжнім наркотиком. У Ню Йорку він, як було домовлено із пачкарями в Парижі, привіз у авті в кількох коробках 237 підфальшованих торбинок з отрутою і передав їх на 3-ій евню і 60-ій вулиці Баррері. Той поїхав автом трохи далі й передав його іншому учасникові шайки, Делюці, а тоді вже було заарештовано їх обох. Директор федерального Бюра для боротьби з наркоманством Джон Інґерсолл сказав на пресовій конференції в Ню Йорку, що у зв'язку з тією операцією поліція в Парижі заарештувала двох злочинців, а в Ню Йорку п'ятьох, і що такий успіх був би не можливий без міжнародної співпраці.

КҐБ розпочало переслідувати письменника Олеся Бердника

„Останнім прилюдним виступом Олеся Бердника був виступ у квітні ц. р. в переповненій великій залі Київського Технологічного Інституту. Лекція мала назву „Проблеми космоплавання і футурологія". За ідеалістичний підхід до явищ і за ствердження, що людська душа безсмертна, студенти й професори поділились й більша частина гаряче оплескувала письменника, а комсомальські активісти намагались зірвати виступ, повідомляє тижневик „Шлях Перемоги" з Мюнхену з 14 травня: „Запрошений Київським Університетом, Олесь Бердник не зміг вже зустрітися із студентами — через заборону КҐБ". Газета інформує, що 24 квітня ц. р. Бюро пропаґанди літератури при Спілці Письменників України заборонило прилюдні виступи Бердника, „які ще давали йому змогу заробити на прожиток та бути у зв'язку з молоддю". Олесь Бердник народився 1928 р. на Херсонщині, він є автором багатьох художніх творів на теми вивчення космосу. Написані гарною мовою, твори Бердника набули великої популярности на Україні. У деяких він висловлював ідеалістичний підхід до питань життя і смерти людини, за що його атакували комуністичні літературознавці.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ЗАСІДАННЯ РАДИ ДЛЯ СПРАВ КУЛЬТУРИ

Ню Йорк. — Рада для справ Культури, створена при СКВУ, відбуде засідання цієї суботи 20 травня в залі НТШ при 302 Захід 13-та вулиця в Ню Йорку. Початок о 10-й г. ранку. Про дотеперішню діяльність Ради звітуватиме її голова проф. д-р Микола Степаненко, буде обговорена справа „Білої Книги", правильник Ради для справ Культури й ін. питання. Секретарем Ради є інж. Роман Кобринський. Рада для справ Культури проголосила з рамени Світового Конґресу Вільних Українців Тиждень Української Культури у всіх країнах вільного світу, у вересні цього року.

УКРАЇНСЬКІ ЗБОРИ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Цієї суботи 20 травня о 3-й г. в залі Українського Народного Дому при 2-й евню відбудуться загальні збори Об'єднаних Американсько - Українських Організацій великого Ню Йорку, Відділ УККА. На порядку нарад: звіти Управи й ін. органів, дискусія над звітами, схвалення поправок до Статуту, вибір нових керівних органів. Участь із правом рішень беруть умандатовані делегати від організацій, що мають менше 100 членів — 1 делеґат, до 500 членів — 2 делегати, понад 500 членів — 3 делеґати і т.д. Повідомлення про збори за Президію підписав адв. Роман Гуглевич, голова, і д-р Олександер Соколишин, секретар.

ДРУГИЙ КОНЦЕРТ ВИЗНАЧНИХ УЧНІВ УМІ

Ню Йорк. — Український Музичний Інститут Америки влаштовує в неділю 21-го травня ц. р. в Ню Йорку Другий концерт визначних учнів фортепіяну, скрипки і сольоспіву кляс М. Байлової, Р. Венке, В. Здрайковського, Д. Каранович, Г. Клим К. Таранової і Е. Крахна. В концерті братимуть участь Тая Саламаха, Олесь Кузишин, Ірена Шаранևич, Оксана Гаврилюк, Олександер Покора, Ірена Пелех, Христина Ступників, Валя Приходько, Ірена Тромса, Антін Юрків, Ляриса Маґун, Оксана Борбич. Відбудеться концерт в залі Українського Інституту Америки при 2 Іст 79 вулиця в Ню Йорку. Початок о год. 5-ій по пол.

ЯРОСЛАВ ПЛЕСКУН БЕРЕ КЧАСТЬ В АМЕРИКАНСЬКІЙ МАЛЯРСЬКІЙ ВИСТАВЦІ

Ню Йорк. — Молодий український маляр Ярослав Плескун візьме участь із декілька своїми образами у малярській виставці у Creative Art Center при 1442 Третя Евню в Ню Йорку. Відкриття виставки відбудеться в четвер 18 травня ц. р. між 7-10 год. вечора.

ЗГОРІЛА ЦЕРКВА

Ремні, Па. — Збудована ще в 1912 році українська католицька церква з невідомих причин загорілась 7-го травня, після недільного Богослуження. Середина церкви вигоріла, але ікони й ін. церковні речі були врятовані. Отець Вальтер Височанський проголосив збірку на відбудову церкви, на що з жертвенністю відгукнулися вірні.

Відбувся похорон о. Николая Вояковського

(Закінчення зі стор. 1-ої)

„встоятись не було сили". Після Служби Божої Владика Кир Йосиф в сослуженні духовенства докінчив священичі похорони, після чого тіло Покійного перевезли на Дієцезіяльний цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й., де після того, як Владика Йосиф відправив Панахиду в сослуженні кількох священиків, колишній український січовий стрілець, колишній славний проповідник, апостольський візитатор о. Николай Вояковський спочив у свіжій могилі на цвинтарі, який він плянував відкрити разом з Преосвященним Владикою Йосифом. І про це говорив у своїй промові Владика Йосиф, дякуючи вдові Анні Вояковській за те, що вона погодилася похоронити свого мужа саме на цьому цвинтарі, хоч мала вже давно запевнене місце деінде. Від парафіян і Бруклинської громади прощав Покійного голова Комітету Об'єднаних Організацій в Бруклині-Північ Богдан Карась. Д-р Лука Луців положив на свіжій могилі кол. УССтрільця китицю грон червоної калини від Станиці Українських Січових Стрільців в Ню Йорку. Опісля в залі цілоденної школи при парохії св. Духа в Бруклині відбулося прийняття для всіх тих, що брали участь в похоронах. При кінці цієї гостини промовив сотрудник церкви св. Духа о. Юрій Вінковський, згадавши про працю о. Николая для місцевої церкви і школи. Він дякував тим усім, які допомогли опечаленій дружині Покійного: о. пралатові Вол. Пасці, д-рові М. Зарицькому і п-і Яр. Зарицькій та всім іншим парохіянам. Дякував Владикам за участь в похоронах, і всім численним священикам та вірним парохіянам, головно церковному Комітетові. Промовляв і член родини Покійного, о. Остапович з Канади, дякуючи тим всім, що похристиянськи співчувають із найдорожчими по невіджалуваній втраті. Член Церковного Комітету Іван Подусовський запевнив Дружину Покійного, що бруклинська Громада не забуде своєї Імости і по смерті о. Николая.

СОВЄТСЬКИЙ ПІДВОДНИЙ ЧОВЕН відплив від Куби. Той човен озброєний балістичними ракетами і його супроводжують в Атлантичному океані танкер та ракетний есмінець. Заплив совєтського підводного човна в кубинські води був порушенням договору, складеного між Кубою і ЗСА в 1968 р. про недопущення до Куби совєтських підводних чи ін. човнів та кораблів з балістичними ракетами чи ядерною зброєю.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЕВГЕН МАЦАК — довголітній член УНС Відд. ч. 25-ий Т-ва Свобода в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 13 травня 1972 р. на 73 р. ж. Нар. у Львові, Україна і став членом УНС в 1950 р. Полишив у смутку синів: Адама і Романа, доньок: Стефанію і Святославу та внуки. Похорон відбувся 17-го травня 1972 р. на цвинтарі в N. Arlington, N.J.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

ЄВА ГОЛЬДАК, довголітня членка Відд. 179, Т-ва св. Володимира в Ст. Люїс, Мо., померла 23 грудня 1971 р. на 78-му році життя. Покійна народилася 1893 року в Україні, а членкою УНСоюзу стала в 1925 році. Залишила у смутку доньок Марію, Марселю, Ольгу й Анну, синів Михайла й Івана, 24 внуки і 8 правнуків. Похорон відбувся 27 грудня 1971 року на цвинтарі Воскресіння в Ст. Люїс, Мо.

Вічна Їй Пам'ять!

Стефанишин, секр.

ОСИП ТЕЛЕВЯК, довголітній член Відд. 77, Т-ва І. Франка в Йорквил, Огайо, помер в січні 1972 р. на 59-му році життя. Покійний народився в 1912 р. в Нюарку, Н. Дж., і став членом УНСоюзу в 1933 році. Залишив у смутку дружину Марію та дочок Джоен, Арлін, Патріцію і Катерину. Похорон відбувся 5 січня 1971 р. на цвинтарі Кальварія в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Федак, секр.

ВАСИЛЬ ВЛАДИКА, довголітній член Відд. 364, Б-тва св. Василія Великого, помер 5 січня 1972 р. на 84-ім році життя. Покійний народився в с. Стримінь, пов. Жовква, Зах. Україна. Залишив у смутку дружину Єву, сина Володимира та внуків Тому й Тараса, братанича та рідню на Рідних Землях. Похорон відбувся 8-го січня 1972 р. на цвинтарі св. апп. Петра й Павла в Пармі, Ог.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

ОЛЕКСА КАМЕНЕЦЬ, довголітній член Відд. 175, Б-тва св. о. Миколая в Дітройті, Миш., помер 29 серпня 1971 р. на 83-му році життя. Покійний народився в 1889 р. в Зах. Україні і став членом УНСоюзу в 1933 р. Залишив у смутку сина Роберта А. Похоронений на цвинтарі Голи Сепалкер в Саутфілді, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Смерека, секр.

ІВАННА Л. ГНАТІК КОНОТОПСЬКА, довголітня членка Відд. 304 в Боффало, Н.Й., померла 5 січня 1972 р. на 37-му році життя. Покійна народилася в 1935 р. в Боффало, Н.Й., і стала членкою УНСоюзу в 1953 році. Залишила у смутку мужа Романа, сина Романа Миколу, батьків Миколу і Ксеню та сестру Марію І. Похорон відбувся на цвинтарі Мавнт Олівет в Тонаванда, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

АННА ТИХОЛІЗ, довголітня членка Відд. 147, Б-тва св. Михаїла в Аллентавн, Па., померла 30 грудня 1971 р. на 57-ому році життя. Покійна народилася 1914 року в Алентавні, Па., і стала членкою УНС в 1933 році. Залишила у смутку матір Марію й брата Михайла. Похорон відбувся 3 січня 1972 року на українському православному цвинтарі в Аллентавні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Гуцалюк, секр.

ПЕТРО МАЛИЦЬКИЙ, довголітній член і секретар Відд. 325, Т-ва Запорозька Січ в Брукліні, Н.Й., помер 23-го грудня 1971 року на 78-му році життя. Покійний народився в серпні 1892 р. в Західній Україні, і став членом УНСоюзу в 1925 р. Залишив у смутку дружину Анну, доньок Марію й Олену та п'ять внуків. Похорон відбувся 27 грудня 1971 р. на цвинтарі Мавнт Олівет в Маспет, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

АННА КОЛОДІЙЧИК, довголітня членка Відд. 338, Б-ва св. апп. Петра й Павла в Монессен, Па., померла 13 січня 1972 р. на 77-ому році життя. Покійна народилася 1895 року в Сяноку, Україна, і стала членкою УНСоюзу в 1924 році. Залишила у смутку сім синів, п'ять дочок та дванадцятеро внуків. Похорон відбувся 17 січня 1972 р. на цвинтарі св. Михайла в Донора, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Кух, секр.

ДМИТРО БУРКО, довголітній член Відд. 102, Б-тва св. ап. Петра і Павла в Клівленді Огайо, помер 8 січня 1972 р. на 75 році життя. Покійний Народився 6 грудня 1896 р. в Костарвчі, пов. Сянок в Україні, і став членом УНСоюзу в 1951 році. Залишив у смутку дружину Анну й дальшу родину. Похорон відбувся 11 січня 1972 року на українському цвинтарі св. апп. Петра і Павла в Парма, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Бобечко, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 19-го ТРАВНЯ 1972 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Миколая 5-ий Відд. о год. 7-ій веч. в церковній залі при 37-09 31-ша Евню. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — М. Хоманчук, секр.

СУБОТА, 20-го ТРАВНЯ 1972 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори Б-ва св. Юрія 239 Відд. від 3:30 до 4:30 год. по пол. в Укр. Амер. Горож. домі, 847 N. Franklin вул. — Д-р В. Галан, гол., М. Ковальчук, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Дністер 361 Відд. о год. 7:30 веч. у власній домівці, 119 Ave. "A". На порядку: звіти: фінансовий та організаційний, як також біжучі справи. Проситься чл. прибути на збори та вирівняти вкладки. — П. Кучма, предс., В. Варагура, секретар.

НЕДІЛЯ, 21-го ТРАВНЯ 1972 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори С-ва Пресв. Богородиці 36 Відд. о год. 2-ій по полудні в Укр.-Амер. Клюбі, 292 Гадсон Евню. — Марія Філяс, предс., Марія Ковальчук, секр., Катерина Ярославська, касир.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Місячні збори Б-ва св. Димитрія 288 Відд. о год. 12:30 по пол. в Укр. Амер. Клюбі. Проситься чл. прибути. — А. Данилюк, предс., В. Заґводський, кас., Д. Мушастий, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка 41 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 237 Hope Avenue. Проситься чл. прибути. — В. Марущак, рекр. секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 206 Відд. о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі, 74 Гарріс. Аве. Є важні справи, тому проситься про численну участь. — Управа.

ДІТРОЙТ, Міч. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая 175-ий Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі при вул. Мартін. Проситься чл. прибути на збори і вирівняти вкладки. — Управа.

БРИДЖПОРТ, Конн. Місячні збори Т-ва Укр. Січ 59-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 500 Галлет вулиці. Проситься прибути на збори, вирівняти вкладки та приєднувати нових членів. — Управа.

Аплікація на прийняття

— на —

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

на СОЮЗІВЦІ

КЕРГОНКСОН, Н. Й.

від 6-го до 31-го СЕРПНЯ 1972 року

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

Вік: .... Член УНС, Відділ: ....

Знання української мови:

СЛАБО ☐ ЗАДОВІЛЬНО ☐ ДОБРЕ ☐

Залучую на рахунок оплати $..............

(Повна оплата курсів — $150.00. Половину належности треба вплатити із аплікацією).

Аплікації висилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, балки, продаж домів і т. д.)	$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії)	$4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по	$3.00

за інч за кожного рода оголошення.

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту	$4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти	$6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ТАРЗАН, Ч. 6750. Тарзан, Чулю й Наомі носять зброю

Попереджені через радіо з летунської бази в Момбуззі, що чотири злющі опрічники перебувають на волі, десь в джунглії над рікою Дру, і можуть вернутися на сторону фальшивої торговельної станиці, сотник Чулю напоягає, щоб все ще кволий Тарзан і медсестра Наомі носили револьвери.

Коли мені треба буде вжити тієї штуки, то сподіваюся, що Бог допоможе мені, щоб я поцілила чоловіка, на якого націлюся!

Це тільки обережність, медсестро Наомі! Як довго Чулю і я живі — нічого тобі не станеться!